

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 р 12/2023
16.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Гордана Комненић, одређена Годишњим распоредом послова, у смислу одредбе члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/15), у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из ..., одлучујући о приговору предлагача ради убрзавања поступка, у предмету Врховног касационог суда Рев2 4587/2022, након испитног поступка, донео је 16.03.2023. године, следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 4587/2022.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је, преко пуномоћника, поднео Врховном касационом суду 23.02.2023. године, приговор ради убрзавања поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 4587/2022, у ком је навео да је тужбу поднео Основном суду у Смедереву 01.12.2010. године и да поступак траје дуже од 12 година, па је предложио да се утврди да је у парничном поступку који се води пред Основним судом у Смедереву у предмету П1 112/11 повређено право предлагача на суђење у разумном року и да се наложи поступајућем судији, у том предмету, да предузме одговарајуће процесне радње које ће делотворно убрзати поступак. Трошкове поступка је тражио одређено.

Врховни касациони суд је о приговору одлучио применом одредбе члана 7, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/2015), тако што га је одбио.

Након спроведеног испитног поступка, из извештаја судије известиоца, у смислу одредбе члана 9. Закона о заштити права на суђење у разумном року, утврђено је да је предлагач поднео тужбу Основном суду у Смедереву 14.01.2011. године, ради исплате неисплаћене зараде по основу рада за време државних и верских празника, прековременог рада, ноћног рада, накнаде трошкова за исхрану у току рада, регреса за годишњи одмор и трошкова превоза за долазак на посао и одлазак са посла. Главна расправа је закључена 23.11.2017. године, када је донета и првостепена пресуда против које су парничне странке изјавиле жалбу и то тужена 22.12.2017. године, а тужилац 15.01.2018. године. Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 319/19 од 24.05.2019.

године одбио жалбе тужилаца и туженог и потврдио пресуду Основног суда у Смедереву П1 112/11 од 23.11.2017. године. Ревизију против другостепене пресуде, пуномоћник тужилаца је изјавио 05.07.2019. године, а предмет је Врховном касационом суду достављен 28.11.2022. године. Врховни касациони суд је у седници већа 23.02.2023. године донео одлуку која је израђена и предата судској пракси 15.03.2023. године.

Имајући у виду горе утврђено, у контексту садржаја одредбе члана 1, 4. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни касациони суд је одбио приговор предлагача јер је поступак у предмету на који се односи окончан одлуком која је донета истог дана када је и поднет приговор предлагача ради убрзавања поступка (23.02.2023. године), па нема разлога за налагање процесних радњи које делотворно убрзавају поступак, у смислу одредбе члана 11. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Из свих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 10. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлуку као у ставу другом изреке, Врховни касациони суд је донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку у вези одредбе члана 28. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, имајући у виду да предлагач у овом поступку није успео.

С у д и ј а
Гордана Комненић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења предлагач има право жалбе
Врховном касационом суду, у року од 8 дана
од дана пријема решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић